

паднѣлъ оу тѣжка бѣлестъ, сиречь бѣше се запрѣлъ, не мѡжеше, да мѡча и ѿ тѣа бѣлестъ ѣкѡ многѡ се мѡчилъ и дошѣлъ на оумиранѣ, и сички хекимчи се совирѣле, и нищо не моглѣ да мѡ помѡгнатъ. Сѣте хекими, що гѡ лекѡвалѣ найпѡсле реклѣ; Кѣдѡ оумре царѡ, и мѡ гѡтвѣле за змиранѣ, тогѣи блаженнаѡ Царѣца видѣла, какѡ не мѡже ни ѣденъ земленѣи хекиминъ, да гѡ ѡздравѣ, тогѣва посакаѡла нѡбнаго хекимчиѡ, и се затворѣла оу нѣзѣина царска одаѡ, и се поклонѣла предъ стѣи икоии бѣгородични и молиласѣ сосъ слѡзи и съ вѣра, да се продѡлѣжи живѡтъ на нѣзинъ мѡжъ: докѡдѡ имъ порѡсне сѣнъ нѣхенъ Константинъ, да не се загѡби царство. Такѡ какѡ се молѣше царѣца зѣмска на царѣца невѣснаѡ, чѣе глѡсъ ѡ невѣса и и рѣчѣе: Не жѡли Теофанѡ, денѣска, кѣдѡ тоѣде бѣлѣе лековѣто, да ѡздравѣ мѡжа твоегѡ. Тѡвѡ како чѣла царѣцата, се зарѡдовала ѣко многѡ, ѡтишла скорѡ при бѡлнѡтъ, и гѡ видѣла, какѡ дошѣлъ векѣ на оумиранѣ и хекимѣите се догѡкорѣли, да гѡ распѡратъ; ѡ ѡнѡ имъ реклѡ: ѡставѣте гѡ сегѡ, кѣдѡ доѣде дрѡгѣи хекиминъ, да гѡ ѡздравѣ и по малѡ пѡсле реклѣ, и имъ се оучинѣло, да ѣ оумрѣлъ и Оутѡи часъ видѣли какѡ ѣде ѣднѡ калѡгерица брѣже, ѣме тѡи ѡгѡлѣа, тѡа седѣла оу црѣквата, при чѡдѡтворната вода, и донѣла ѡ тѡа вода, що давѡла исцѣленѣе, и реклѡ на царѣца та: когѡ станѡхъ ѡ постѣлѡта и метѣхъ цѣрквата бѣгородичина, и чѣхъ нѣкой мѣ вѣкна и мѣ рѣчѣ: ѡгѡлѣе! земѣ скорѡ вода ѡ моѣо клѡденецъ, и ѡ нѣси на Царѡ, да пѣе, да се ѡздравѣ, и да прѣстанѣ на царѣцата тѡа жѡлѡсть, ѡнѡ що мѣ вѣка сослѡзи, и тѡка далѡ водѡ царѣцата на бѡлнѡ, и такѡ когѡ мѡ тѡрѣла царѣцата водѡ оустата и тѡи часъ се ѡсвѣстилъ и станѣлъ самъ ѡ постѣлѡта и со сѣмъ ѡздравѣлъ. На такѡва ненѡдано чѡдо сичките се оудивѣли и тогѣва запѡвѣдалъ Царѣ да оучинѡтъ прѡздникъ радѡстенъ за радѣ тѡа голѣма добрѡта, що мѡ дарѡвала прѣтѡа Бѣца, да бѣде слава ней, ѡминѣ.